

Voorzitter van de Meppeler Hengelaarsvereniging Rens Sjoers (met pet) geeft uitleg aan een van de leerlingen. FOTO GERRIT BOER

REPORTAGE

Wel vangen, geen pijn doen

Leerlingen van groep 7 van de Meppeler basisschool Het Kompas kregen gisteren visles. Een beetje eng was het wel.

ARJAN JONKERS

Zij kon een voorn van een karp onderscheiden en wierp de dobber uit als een professional. Toen er plotseling een visje beet, liet Lamyae (11) haar hengel bijna van schrik in de vijver van het Wilhelminapark vallen. Zo verging het meer kinderen uit groep 7 van cbs Het Kompas in Meppel. Woensdagmorgen kregen de leerlingen 'sport-visles' van de Meppeler Hengelaarsvereniging.

„In de klas behandelen we een hoofdstuk over waterplanten en waterdieren. De Meppeler Hengelaars brengen het onderwerp echt tot leven”, vertelde leerkracht Annemie-

Indjha (11) durfde haar glibberige vangst nauwelijks beet te pakken

ke van der Vaart enthousiast. „De kinderen zien en voelen vandaag de vissen. Niet uit een boek, maar van uit hun eigen leefomgeving ontdekken zij de aarde.”

De kennismaking met de hengelsport begon met een gastles van 'vismeester' Rens. Voorzitter Rens Sjoers van de Meppeler Hengelaarsvereniging is sinds kort gecertificeerd

vissportonderwijzer. Hij bracht een kar vol lespakketten van Sportvisserij Nederland en dertig blauwe leshengels mee naar Het Kompas. „De helft van de klas heeft al wel eens gevist. Een jongen”, lachte Sjoers, „had elke Hollandse zoetwatervis al eens aan zijn haak gehad. Afgezien van de meerval.”

Na een uurtje theorieles was het tijd om zelf een hengeltje uit te gooien in de visrijke parkvijver. Een handvol vrijwilligers hielp de leerlingen een made op het haakje te drukken. En plons, daar gingen de eerste dobbers de rimpelloze vijver in. Binnen de kortste keren had de eerste leerling al beet. Indjha (11) durfde haar glibberige vangst nau-

welijks beet te pakken. Laat staan dat de scholiere de spartelende vis van de haak waagde te ontdoen. „Dat vind ik eng. Ik wil de vis wel vangen, maar geen pijn doen”, wendde zij zich tot een van de behulpzame vrijwilligers.

„Met een speciale hakensteker is het onthaken een fluitje van een cent”, toonde Kjeld het gereedschap, dat lijkt op een haaknaald. De 10-jarige Meppeler ving woensdag een stuk of vijf voorns en karpertjes. „We vissen zonder weerhaakjes” beklemtoonde Kjeld. „Helemaal geen bloederig gedoe dus. De vis blijft heel en valt vanzelf van de haak. De gevangen vissen in het aquarium gooien we straks weer terug in de vijver.”